

Školní revue

Paní zima
si zařádila

I letos přišel Mikuláš

Úspěch Školní revue

Výprava do pravěku

Rozhovor s paní
učitelkou Benešovou

Jací bychom byli
učitelé?

Holky versus kluci

Vtipy

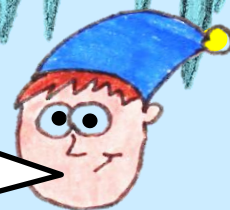

www.zsms.streliceubrna.cz

skolnirevue@centrum.cz

OBSAH

Ahoj, jsem redakční
skřítek Střelík a vítám
Vás na stránkách Školní
revue. Hezké čtení přeji.

Školní revue je druhá nejlepší v ČR 1

Bylo nebylo

Dýňová slavnost 3

Výprava 6.A do pravěku 3

Naše škola v ledovém kabátku 4

Mikulášská nadílka 5

Vánoční dílny 6

Projekt Šikovné ručičky 7

Výstava o Velké Moravě 8

Něco je ve vzduchu 8

Předvánoční exkurze do Rajhradu 9

Jsi online? 9

Školou zněly nezvyklé tóny 9

Kdo je za vodou? 10

Nácvik polonézy na školní ples 11

Vánoční strom v atriu 12

Sportovní okénko 12

Rozhovory a ankety

Rozhovor s paní učitelkou Benešovou ...13

Rozhovor s Alexandrem Baršou 15

Rozhovory s novými redaktory 16

Jací bychom byli učitelé? 17

Holky versus kluci 20

Recenze

Redakce doporučuje 22

Literární koutek

Jak jsme si užívali Vánoce a prázdniny .. 23

Pohled z okna 26

Krtečkův dopis myšičce 30

Výtvarný koutek

Zima ve výtvarné výchově 29

Zábava

Pro chytré hlavičky 31

Pár vtipů na závěr 33

Redakce a řešení 34

Školní revue

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: zsms.streliceubrna.cz/skolni-casopis

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20 výtiscích
a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

E. Sázavská, 5.B, O. Chytrý, 6.B, J. Perna, 6.B,
N. Bartoňková 6.B, K. Pechová 6.B,
T. Kazdová, 6.B, V. Kalovská, 7.A,
V. Jurkovič, 7.B, M. Prudilová, 7.B,
T. Vašulínová, 7.B, V. Švestka 8.tř,
J. Vašulín, 8.tř, M. Bartoňková 9.A,
A. Plačková, 9.A, L. Svobodová 9.A,
M. Jašová 9.B

Ilustrátorky:

K. Antošová, 9.B, L. Prokešová, 9.B

Konzultant: Mgr. Blanka Dalecká

ŠKOLNÍ REVUE JE DRUHÁ NEJLEPŠÍ V ČR

V pondělí 1. prosince 2014 jsme jeli do Brna na vyhlášení výsledků celostátního finále soutěže Školní časopis roku 2014. Za střelickou redakci se akce zúčastnili tři žáci – Víta Švestka z 8. třídy a Míša Bartoňková a Lucka Svobodová z 9. A.

Do SŠ polygrafické, kde se akce konala, jsme přišli docela brzo, takže jsme měli dost času na prohlížení vystavených časopisů a zhodnocení toho našeho ve srovnání s ostatními.

V 9 hodin nás přivítal ředitel soutěže Petr Kantor a seznámil nás s dalším programem. Poté jsme se rozešli do workshopů týkajících se novinařiny a dalších věcí kolem.

Ve workshopu Žurnalistou na základní škole jsme se spolu s Petrem Kantorem zamýšleli nad klady a zápory školních časopisů. Na workshopu o bezpečném internetu jsme plnili řadu úkolů a povídali jsme si, co můžeme sdílet na sociálních sítích, jak se po nich bezpečně pohybovat a jak vytvořit bezpečné heslo. Na příbězích o šikaně, vydírání, zneužívání, stalkingu apod. jsme se seznámili s různými druhy šikany. Nejen že se

nám workshopy líbily, ale určitě byly pro nás i přínosné.

Po obědě (bagetce a minerálce) došlo k tomu, na co všichni netrpělivě čekali – k vyhlášení vítězů. Jméno Školní revue se ozvalo k naší velké radosti dokonce dvakrát – obsadili jsme 1. místo v kategorii Grafika a 2. místo v hlavní kategorii Školní časopis roku 2014.

Když jsme po ukončení akce vyrazili domů, čekalo nás venku nepříjemné překvapení – ranní sníh se změnil ve vytrvalý déšť, dělalo se náledí a doprava v Brně kolabovala. Domů jsme se vrátili se zpožděním, celí promočení. Těšili jsme se, až to řekneme ve škole, ale ouha - druhý den kvůli výpadku proudu odpadlo vyučování. Museli jsme si tedy ještě den počkat.

*Vlasta Sokolová, Michaela Bartoňková
a Lucie Svobodová, 9.A*

Foto: David Švejnoha, Vlasta Sokolová

DÝŇOVÁ SLAVNOST

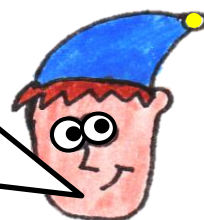
Dne 31. října 2014 se ve Střelcích konala Dýňová slavnost. Ve čtyři hodiny odpoledne jsme měli sraz u školy a o půl páté jsme se přesunuli do Růžovky. Sedli jsme si k ohni, který nás krásně hřál, a poslouchali i zpívali písničky. Nálada byla příjemná a ani hladem jsme netrpěli – mohli jsme si opéct špekáčky a zahřát se čajem. Atmosféru umocňovaly rozsvícené dýně na lavičkách. Celý večer byl krásný a dýně ještě dlouho zdobily náves před obecním úřadem.

Kateřina Pechová, 6.B

Foto: Jitka Toušková

Růžovka
je restaura-
ce nedaleko
obecního
úřadu.

VÝPRAVA 6.A DO PRAVĚKU

Myslíte si, že do pravěku lze cestovat za a) ve snu, za b) strojem času, za c) nelze? Žáci 6.A našli svůj způsob dopravy. První část cesty do minulosti absolvovali vlakem (diesellovou lokomotivou), druhou zvládli šalinou (elektrickou tramvají).

Poté se ocitli tváří v tvář minulosti. Navštívili jeskynní obydlí dávných prapředků, ocenili jejich oděv i důmyslné zbraně. Poté se vydali na lov mamuta, ale při představě, že by na toho obra měli zaútočit, raději se na něj jen v tichosti podívali a pořádně ho prozkoumali a potom co nejrychleji zmizeli za nejbližší skálou.

Za skálou na ně čekaly zajímavé pravěkové výrobky, prabáby a pradědové. Potkali také šavlozubé tygry a někde objevili i zbytky tábořišť. Únavu a hlad zahnali v přízemí při posezení u ohně konzumací párků z medvěda a někteří hodili díky přebytku peněz pár korun do jezírka.

Nakonec odjeli domů stejnými prostředky, jakými jeli do minulosti, a vrátili se do současnosti, tedy do 4. listopadu léta Páně 2014.

P.S.: Doufám, že jste snadno všichni pochopili, že šlo o návštěvu brněnského Anthroposu.

Josef Martinec, 6.A

BYLO NEBYLO

NAŠE ŠKOLA V LEDOVÉM KABÁTKU

Čekala nás škola bez elektřiny, hurá domů!

Šeříky ohnuté pod silnou vrstvou ledu.

Bez černý v úklonu.

Vrba v atriu v ledovém sevření.

Lavička k posezení moc neláká.

Konečně jde elektřina. Ach jo....

Vítězslav Jurkovič, 7.B, foto: Aleš Kadlec

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

V pátek 5. prosince 2014 se do střelické školy vydali čerti, aby zde potrestali zlobivé žáky, a za nimi hned pospíchal Mikuláš s anděly, aby zase odměnili ty hodné.

Mikuláš v každé třídě přečetl dlouhý seznam hříšníků, který pro něj sepsali učitelé. Posílali do pekla všechny možné zlobivce – ovšem kromě pana učitele Kadlece. Ten naopak do pekla poslal ty, co všechno umí, aby je to tam naučili. (Myslím, že trocha vzdělání by prospěla i čertům.)

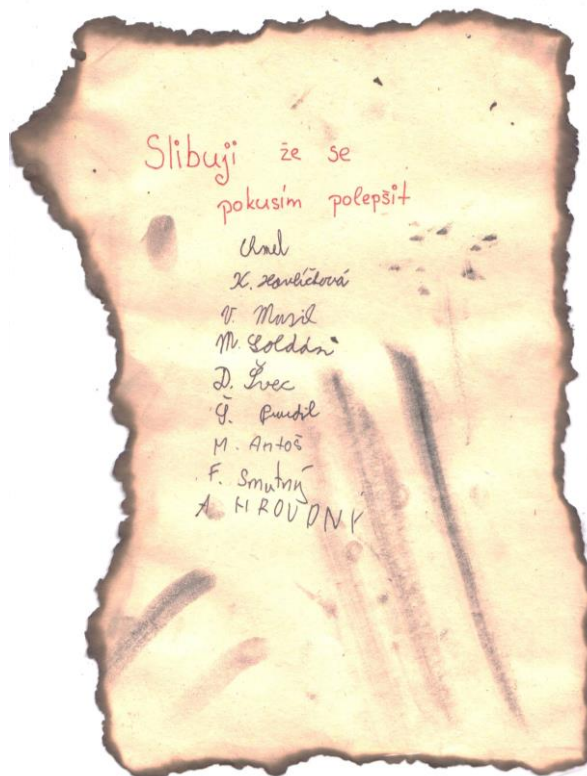
První stupeň mohl odčinit své hříchy básničkou či písničkou, pro druhý stupeň byla nachystána hra, které se účastnila celá třída, aby ukázala, jak umí spolupracovat. Žáci se postavili za sebe a psali na záda toho před sebou zadaná písmenka a poslední žák je měl zapsat na tabuli. Pro ty nejzlobivější byl připraven trest

největší – museli na čertovské listině stvrdit svým podpisem, že už nebudou zlobit.

A protože nebyli čerti až tak zlí, stačilo se podepsat pouze křídou, nikoliv vlastní krví. Když všichni hříšníci slíbili, že se polepší, dostala celá třída sladkosti a zklamání čerti odešli s prázdnými pytli bez uličníků.

Čertům ale neunikli ani někteří učitelé, včetně paní ředitelky, i oni museli slíbit polepšení a někteří si dokonce odpykat i nějaký ten trest.

Přestože tento rok škola vyvázla bez ztráty žáků, příští rok tu jsou čerti zpět a neposlušné si mohou opravdu vzít s sebou. Proto by se měli všichni snažit dobře učit a nezlobit – co kdyby čerti odnesli příště zrovna je?

Andrea Plačková, 9.A

Foto: Monika Zatloukalová

VÁNOČNÍ DÍLNY

Dne 6. prosince 2014 se pořádaly v budově naší školy Vánoční dílny. Začínaly ráno v 9 hodin a končily ve 2 hodin odpoledne. U vchodu jsme zaplatili 150 Kč „výrobného“ a vybavení krabicemi na výrobky jsme pokračovali dál.

Mohli jsme si vybrat z 18 dílen, kde se vyráběly gelové svíčky, svícínky, ozdoby na stromček, rámečky na fotografie, krabičky, andělci, medvídci z ořechů atd., také jsme si mohli upéct vánočku a nazdobit perníčky.

Občerstvení – párek v rohlíku a čaj – jsme si vyzvedávali v kuchyňce. K tomu nám ve školním rozhlase hráli koledy a písničky z pohádek. Na dílny nakonec přišlo 189 platících dětí, což je nový rekord návštěvnosti.

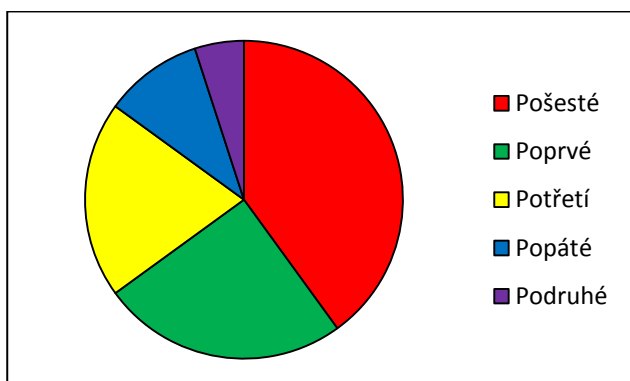
Nikola Bartoňková a Tereza Kazdová, 6.B

Foto: Monika Misáková

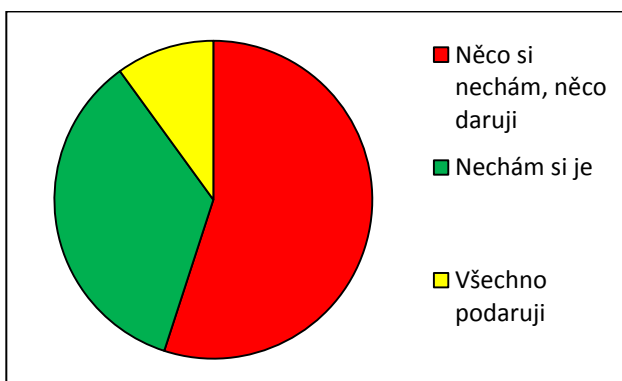

MALÁ ANKETKA MEZI NÁVŠTĚVNÍKY

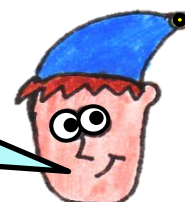
Pokolikráté jsi navštívil/a Vánoční dílny?

Co s výrobky uděláš?

Na otázku, která dílna se nejvíce líbila, odpověděly 2/3 dotázaných, že Vánočková, druhá se umístila výroba gelových svíček.

Andrea Plačková, 9.A a Markéta Jašová, 9.B

PROJEKT ŠIKOVNÉ RUČIČKY

Ve středu 10. prosince 2014 se třída 6.B vypravila na projektový den Šikovné ručičky JMK do nedalekého středního učiliště v Bosonohách. Cílem projektu je vzbudit mezi dětmi zájem o řemeslo.

V 8 hodin nás měl před školou vyzvednout autobus, chvíli jsme si tam však postáli, protože kvůli nehodě měl zpoždění. Když jsme dojeli na místo určení, šli jsme do školy, kde nás přivítal pan učitel a řekl nám, kam máme jít. V budově s dílnami jsme se rozdělili do dvou skupinek, jedna měla pracovat se dřevem, druhá s kovem.

Většina kluků vytvořila tu první. Po troše teorie to začalo. Dostali jsme kus prkýnka a obmalovali jsme na něj předlohu. Potom nám pan mistr ukázal, jak zacházet s přístrojem, na kterém jsme prkýnko řezali. Některým to šlo hned, jiným ne, ale nakonec to měli všichni vyřezáno bez ztráty prstů.

Pak jsme vyvrtali nahoře na rukojeti díрку a brusným papírem jsme zarovnávali drobné nerovnosti, ty větší nám pan mistr spravil na jedné z mašin. Nakonec nám dal nové brusné papíry, které jsme v jiné dílně na prkýnko přisponkovali.

A výrobek byl na světě – brusné prkýnko, třeba na hroty tužek.

Po krátké přestávce jsme dělali autíčko. Každý dostal čtyři kolečka, dvě oje a autíčko bez koleček, dali jsme to dohromady a vzniklo nám krásné autíčko.

Holky a dva kluci vyráběli o dvě patra výš krabičku z plechu – jak, to vám nepovím, protože jsem tam nebyl, ale vypadala dobře.

Text a foto: Ondřej Chytrý, 6.B

VÝSTAVA O VELKÉ MORAVĚ

Ve středu 10. prosince 2014 jsme jeli my, třída 7.B, do předvánočního Brna na výstavu o Velké Moravě.

Na výstavě v Paláci šlechtičen jsme viděli zmenšeniny staveb z Velké Moravy a předměty, které se z té doby uchovaly. Pan učitel Kadlec nám k tomu něco popovídal a pak nás rozdělil do skupinek a rozdál nám papíry s otázkami o Velké Moravě.

Odpovědi na ně jsme už hledali sami. Chodili jsme po výstavě a pátrali a bádali a vyplňovali pracovní list.

Když jsme skončili, vydali jsme se na vánoční trhy na náměstí Svobody, kde jsme měli asi hodinový rozchod na obhlídku a nákupy. Pak jsme šli na nádraží a vrátili se zpátky do školy.

Viktorie Kalovská, 7.A, foto: Aleš Kadlec

NĚCO JE VE VZDUCHU

Dne 10. prosince 2014 jsme také my, osmáci, opustili školu. Jeli jsme do environmentálního pracoviště Lipky v Brně na ulici Kamenné. Tam jsme si povídali o vzduchu, o tom, z čeho se skládá a co je v něm za škodlivé látky. Také jsme se bavili o tom, jaké škodlivé látky se vyskytují v různých místnostech, co je způsobuje a jak se jich můžeme zbavit.

V druhé polovině programu jsme si povídali o globálních problémech

(o kyselých deštích apod.) a nakonec jsme si zahráli zajímavou hru – jako zástupci pěti vlád států (USA, Čína, Španělsko, Nizozemsko a ČR) jsme řešili různé problémy ohledně ovzduší. Všem se to moc líbilo.

Vít Švestka, 8.tř.

Obr. lipka.cz

PŘEDVÁNOČNÍ EXKURZE DO RAJHRADU

Ve čtvrtek 11. prosince 2014 se naše 8. třída sešla na střelickém nádraží. Odtud jsme jeli na vánoční výstavu do Střední zahradnické školy v Rajhradě.

Nejdříve jsme si prohlédli krásné výrobky tamějších žáků, a kdo chtěl, tak si mohl nějaký ten výrobek koupit. Také jsme si mohli sami něco vyrobit.

Po prohlížení a nakupování nás

jedna z učitelek provedla po škole. Nejdříve nám ukázala vybavení tříd, potom jsme se podívali na jejich počítačovou techniku. Nejvíce nás zaujaly šatny (skříňky). Také se nám líbila jejich jídelna. Nakonec nás provedli skleníkem.

Exkurze byla zajímavá a domů jsme se vraceli vánočně naladěni.

Jiří Vašulín, 8.tř.

JSI ONLINE?

Tak se nazývala přednáška, kterou si v pátek 12. prosince 2014 vyslechli žáci 6.A i 6.B. A o čem to bylo? Samozřejmě že o nebezpečí, které v sobě skrývá používání internetu. Paní nám pustila prezentaci a něco nám k tomu říkala. Také jsme si povídali o druzích šikany. Celá hodina uplynula rychle a bylo to super.

Kateřina Pechová, 6.B

ŠKOLOU ZNĚLY NEZVYKLÉ TÓNY

V pondělí 15. prosince 2014 se konalo v tělocvičně několik koncertů. Nám, pátákům a šestákům, umělci zahráli na historické nástroje z období gotiky a renesance – nejčastěji na dechové, ale měli s sebou i housle a kytaru. Pán, který to uváděl, cestoval hodně po světě, a tak nám předvedl i cizokrajné nástroje, které si z cest přivezl. Koncert se nám líbil a určitě za těch třicet pět korun stál.

Jakub Perna, 6.B, foto:ckrumlov.cz

KDO JE ZA VODOU?

15. PROSINCE 2014 – 9.A

Toho dne jsme navštívili pracoviště Lipky na Kamenné v Brně. Program se týkal vody, přesněji pitné vody.

Tipovali jsme a zjišťovali, kolik litrů pitné vody průměrně za den spotřebujeme, a dozvěděli jsme se, jaká je průměrná spotřeba jinde - například v USA mají průměrnou spotřebu asi 550 litrů na osobu a den, u nás je to 110 litrů a v některých zemích je to jen kolem 10 litrů.

Pak nás rozdělili do skupinek a každá skupinka dostala určitý počet fazolí, které představovaly litry vody. Přidělili jsme je ke kartičkám s různými pojmy (hygiena, WC, dobytek, pití, zalévání apod.) Některé skupinky dostaly vody nadbytek a jiným voda zase scházela. Měli jsme se pokusit tipnout, odkud jsme. Ukazovali jsme si na mapě, kde je vody dost a kde není

Potom jsme se rozdělili do jiných skupinek a dostali texty o různých problémech s vodou ve světě, které jsme si měli přečíst a potom vypracovat plakát, jenž s problémem ostatní jasně seznámí. Témata byla zajímavá, např. Aralské jezero a města duchů, mrtvá voda v Číně, pěstování růží v Keni a další.

Nakonec nám bylo vysvětleno, co je to fyzický a ekonomický nedostatek vody. Celý program se nám líbil, byl velmi zajímavý a poučný a nutil nás k zamyšlení.

17. PROSINCE 2014 – 9.B

Den před vánoční besídkou, tedy předposlední školní den v roce 2014, se vypravila naše třída do Brna – do pracoviště Lipky na ulici Kamenné. Mají pro školy více projektů a my byli na projektu, který se jmenoval Voda. Mně osobně tento projekt přišel zajímavý, jelikož byl pro nás nachystaný formou různých her. Paní, které nás měly na starost, byly milé a ochotné s čímkoliv poradit a pomoci.

Michaela Bartoňková a Lucie Svobodová, 9.A, Markéta Jašová, 9.B
Foto: Markéta Jašová, 9.B

NÁCVIK POLONÉZY NA ŠKOLNÍ PLES

Od října naši deváťáci pod vedením paní ředitelky Heleny Fialové pilně nacvičovali své vystoupení – polonézu, které předvedou na školním plese. Ve všedním oblečení a přezůvkách (holky později v lodičkách) trénovali do kolečka dokola taneční kroky, figury i formace.

V pátek 23. ledna se předou v plné kráse na tolik očekávaném plese. K tomu však dojde až po uzávěrce tohoto čísla, proto si na naše postřehy musíte počkat do příštího vydání Školní revue.

Vlasta Sokolová, foto: Aleš Kadlec

VÁNOČNÍ STROM V ATRIU

Ve středu 17. prosince 2014 se kolem páté hodiny zaplnila škola dětmi, jejich rodiči a učiteli. Podebatovali, občerstvili se a o půl šesté se vyhnuli ven do atria. Rodiče se postavili u zadní zdi, děti vytvořily uprostřed půlkruh a zazpívaly nacvičené vánoční písně. Po zpěvu přišla na řadu pohádka, kterou přečetl brněnský herec Martin Havelka. Na závěr rozzářil oblohu ohňostroj a po něm se všichni pomalu rozešli domů.

Ondřej Chytrý a Kateřina Pechová, 6.B

Foto: Monika Misáková

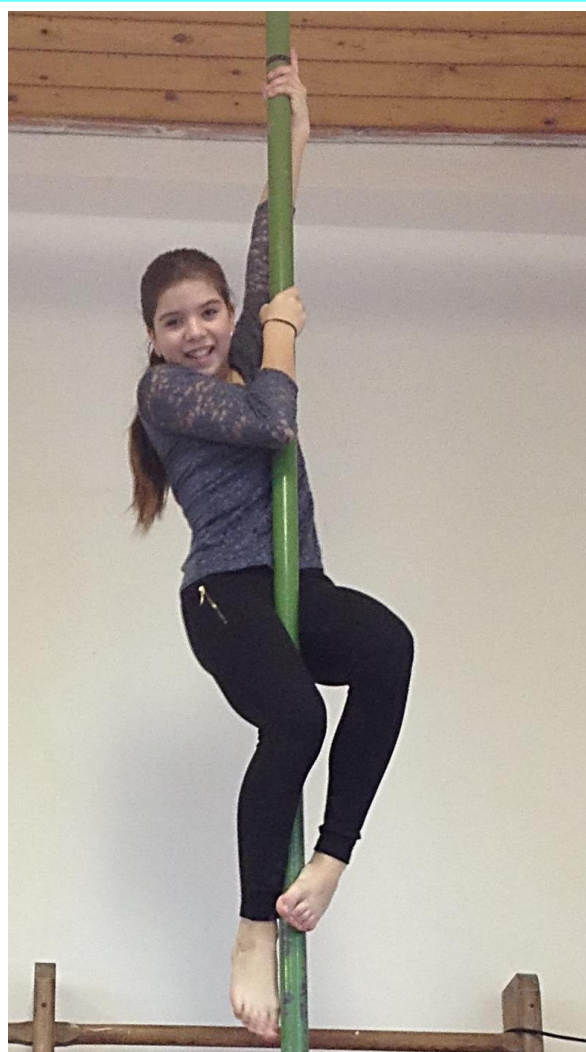
SPORTOVNÍ OKÉNKO

ZÁVODY VE ŠPLHU

Okresní kolo ve šplhu se konalo 27. listopadu 2014 ve škole v Ivančicích. Soutěžily tam týmy ze čtyř škol, nás reprezentovalo družstvo v sestavě Stella Ferencová, Vojtěch Jahoda a Ivan Korol z 9.B, Vít Švestka z 8.tř., Nikola Vlácilová a Viktorie Kalovská ze 7.A, Kristýna Jahodová ze 7.B a Ondřej Chytrý z 6.B. Byli jsme rozděleni na ročníky. Když jsme došplhali, tak jsme čekali na výsledky. Naše škola vyhrála a postoupila do krajského kola, které probíhalo ve škole ve Šlapanicích.

Krajské závody se konaly 5. prosince 2014, kromě nás sem také postoupily další čtyři školy – Tišnov, Židlochovice, Šlapanice a my (Střelice). Opět jsme vyhráli a získali jsme pohár. Nejrychlejší čas z holek měla naše Nikola Vlácilová.

Text a foto: Viktorie Kalovská, 7.A

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU BENEŠOVOU

Paní učitelku Benešovou znají na naší škole všichni velmi dobře, protože jejím hodinám přírodopisu neunikne na 2. stupni nikdo. Kromě toho ještě učí chemii, výchovu ke zdraví a zeměpis. Také se stará o zvířecí koutek, kde máme pár hadů, želv a gekončků. Svůj přírodopis zkrátka miluje, stejně jako chemii, kde ráda dělá různé pokusy, od klidných až po ty třaskavé. Nebojte, umí to, školu nám určitě nezničí.

Čím jste chtěla být jako malá?

Moje představy o budoucím povolání se samozřejmě dost měnily. Jako úplně malá jsem chtěla být popelářem – líbilo se mi, jak obratně krouť popelnicemi. Na základní škole to bylo povolání knihovnice, protože jsem velmi ráda četla. Na střední škole už mi bylo jasné, že to bude asi práce s lidmi a přírodní vědy. Rozhodovala jsem se mezi medicínou a učitelstvím. No a povolání učitelky zvítězilo.

Proč jste se rozhodla stát se učitelkou?

To byla docela logická volba. Na gymnasiu a na vysoké škole jsem jezdila jako vedoucí na tábory a trénovala volejbal, práce s dětmi mě bavila.

Chodila jste do nějakých zájmových kroužků?

Na 1. stupni jsem navštěvovala celou

řadu kroužků – turistický, šití, Sokol, náboženství, na 2. stupni jsem potom začala intenzivně hrát volejbal. Taky jsem chodila do Pionýra, kde jsme měli dva bezvadné vedoucí, kteří nás učili znát přírodu, morseovku, uzlování, zdravotvědu, a hráli jsme různé hry. Navíc jsme byli dobrá parta.

Proč jste se rozhodla učit zrovna přírodopis a chemii?

Vzhledem k tomu, že mě bavily přírodní vědy a chtěla jsem na medicínu, kde byly přijímačky z biologie a chemie, tak bylo rozhodnuto, které předměty si vyberu.

A bavily Vás tato předměty již na základní škole? Měla jste dobré známky?

Měla jsem velké štěstí na učitele jak na základce, tak na gymnasiu. Měla jsem výborné učitelky chemie – paní

učitelky Findurovou a Vetchou. Hodně mi dala i výuka biologie s panem Hrstkou na gymnáziu. Učila jsem se dobře, šlo mi to, většinu informací jsem pochytila už ve škole.

Baví Vás více živá, neživá příroda, nebo vesmír?

Baví mě celý přírodopis, fascinují mě děje probíhající ve vesmíru či geologické děje, které probíhají na naší planetě. A co teprve zvláštnosti mezi živými organismy!

Jak dlouho učíte?

Učím od roku 2002, letos je to tedy třináctý školní rok.

Co Vás na učení nejvíce baví?

Líbí se mi, že učení není stereotypní práce. Zajímavé je i sledovat změny, kterými žáci mezi 6. a 9. třídou v době dospívání procházejí. Někdy ta proměna není úplně jednoduchá.

A co Vás naopak nebaví?

Nebaví mě papírování a nezájem či lenost žáků.

Využíváte svoje znalosti v každodenním životě?

Samozřejmě – na zahradě, při péči o květiny, při úklidu, v boji se skvrnami i breberkami ... Chemie i přírodopis jsou vědy využitelné v běžném životě.

Jaké je vaše oblíbené místo na Zemi?

Mám ráda Českou republiku, žijeme v krásné zemi, velmi pestré, se spoustou přírodních i kulturních památek, s bohatou minulostí. Určitě máme na co být hrdí.

Jaké je vaše oblíbené roční období a proč?

Nejraději mám časné jaro nebo spíš

předjaří. Ten čas, kdy je jaro už cítit ve vzduchu, stromy začínají rašit a příroda se probouzí k životu.

Jaká jsou vaše oblíbená jídla?

Mám ráda těstoviny, ale taky koprovou, rajskou omáčku či povídkové taštičky s mákem – mám je spojené se vzpomínkami na moje babičky, které mi je vařily.

Na jaké filmy se díváte? Máte nějaké oblíbené?

Nemám vyhraněný žánr, baví mě filmy historické, detektivky i filmy romantické. Nemám ráda sci-fi a válečné filmy.

Čtete ráda knížky? A jaké máte nejradši?

V dětství jsem byla knihomol, četla jsem, co se mi dostalo do ruky. Dnes už nemám na čtení tolik času, ale ráda sáhnu po kvalitní knížce. Baví mě historické romány, romány z lékařského prostředí a detektivky.

Co si myslíte o dnešním lidstvu a přírodě?

To je velmi složitá otázka, na kterou není jednoduché odpovědět. My lidé bychom měli mít stále na paměti, že jsme součástí přírody a že bychom ji v dobrém stavu měli zachovat i pro naše děti a jejich děti. Že na Zemi nemůže fungovat „Po nás potopa“. Pokud se budeme chovat slušně a zodpovědně, snad to tu s námi příroda ještě chvíli vydrží.

Děkujeme za rozhovor.

Michaela Bartoňková a Lucie Svobodová, 9.A

Foto: Vlasta Sokolová

ROZHOVOR S ALEXANDREM BARŠOU

Alexandr (pro všechny Saša) Barša je žákem naší 8. třídy a k tomu i jedna z českých fotbalových nadějí. Školu střídá s tréninky a zápasy, a tak jede ve slušném zápřahu. A jak to dělá, že učení zvládá na výbornou? I to se dozvíte v našem rozhoru.

Proč ses dal zrovna na fotbal?

K fotbalu mě přivedl tatínek a hra mě zaujala svojí dynamikou a možností tvořit hru.

Jak dlouho fotbal hraješ?

Fotbal hraji již osmým rokem, a pokud budu zdravý, tak chci ještě dlouho pokračovat.

V kolika týmech jsi hrál?

Hrál jsem ve čtyřech týmech: FK Střelice, ČAFC Židenice Brno, FC Sparta Brno a nyní hraji za FC Zbrojovka Brno.

Jaký je tvůj největší úspěch?

To bylo ocenění „nejlepší střelec“ v celorepublikovém finále E.ON Cupu.

Jak často trénuješ? A jak často hraješ zápasy?

Trénuji třikrát týdně a jedenkrát týdně mám individuální trénink. O víkendu hraji ligové zápasy, na turnajích nebo přátelská utkání.

To ti zabere spoustu času. Jak to děláš, že zvládáš školu na výbornou?

Ve volném čase se pilně učím, často mi pomáhá mamka – přezkouší mě, upozorní na to, co mi uniklo. Babička byla učitelka a mamka asi něco zdělala po ní.

Jaký je tvůj nejoblíbenější fotbalový klub?

Mými nejoblíbenějšími kluby jsou FC Bayern Mnichov, vítěz Ligy mistrů, Real Madrid FC a zatím druhý tým Premier League Manchester City.

Máš nějaký svůj vzor?

Ano, mým vzorem je Cristiano Ronaldo a nejlepší střelec Premier League Sergio Agüero.

Chceš hrát fotbal i v dospělosti?

Ano, na profesionální úrovni.

A co říkají rodiče na tvoje výkony?

Někdy jsou kritičtí, ale většinou mě chválí.

Máš nějaké jiné koníčky?

Mám rád jakýkoliv sport, PC hry, X Box a také pořady o vaření a historii.

Které předměty máš rád?

Nejvíce mě baví zeměpis s panem učitelem Benešem, chemie, tělocvik, angličtina, ruština a dějepis.

Kdo jsou tví oblíbení učitelé?

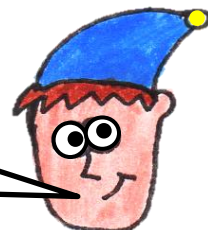
Vzhledem k tomu, že je to pro školní časopis, tak raději napište, že mám v oblibě všechny.

Děkujeme za rozhovor.

Jiří Vašulín, 8.tř., foto: Alexandr Barša

ROZHOVORY S NOVÝMI REDAKTORY

1. Jaký je Tvůj oblíbený předmět?
2. Jakou posloucháš hudbu?
3. Jaké jsou Tvoje zájmy?
4. Jaký je Tvůj oblíbený vyučující?
5. Čím bys chtěl/a být?

Plačková Andrea, 9.A

1. Angličtina, ruština, výtvarná výchova, čeština.
2. Nemám jednu oblíbenou skupinu, zpěváka, zpěvačku.
3. Hra na keyboard, housle, jízda na koni, tancování, skaut a sportování.
4. Blanka Dalecká, Vlasta Sokolová, Eva Sázavská.
5. Psycholožkou.

Viktorie Kalovská

1. Angličtina.
2. Poslouchám populární hudbu.
3. Atletika, běžecké lyžování.
4. Eva Sázavská.
5. Ještě nevím.

Sázavská Eliška

1. Matematika.
2. Poslouchám uklidňující hudbu.
3. Jízda na koni.
4. Eva Sázavská.
5. Nevím.

Tereza Kazdová

1. Matematika.
2. Poslouchám Selenu Gomez.
3. Jízda na koni.
4. Vlasta Sokolová.
5. Veterinářkou.

Jiří Vašulín, 8. tř.

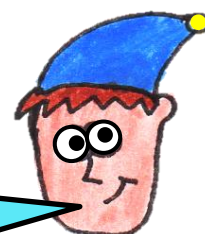
1. Matematika, fyzika, tělocvik, ruský jazyk.
2. Populární hudbu.
3. Požární sport, baskřídlovka, Skaut.
4. Marek Holešovský, Vlasta Sokolová, Vendula Antošová.
5. Elektrikářem.

Terezie Vašulínová 7.B, foto: Aleš Kadlec

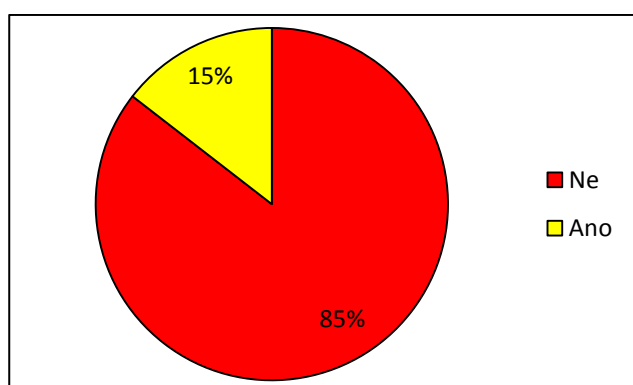
JACÍ BYCHOM BYLI UČITELÉ?

V každém čísle uveřejňujeme výsledky ankety, která mapuje názory žáků (někdy i učitelů) na různé věci kolem nás. Tentokrát jsme se podívali na profesi učitelů, a to očima žáků prvního i druhého stupně, příště vyzpovídáme naše učitele, jak zase oni vidí žáky.

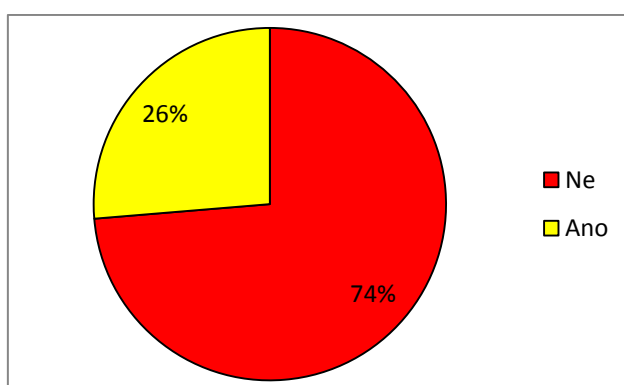

Chtěl (chtěla) bys být učitelem (učitelkou)?

2. stupeň

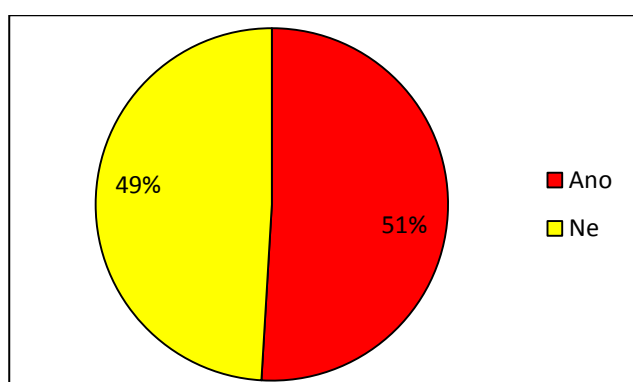

1. stupeň

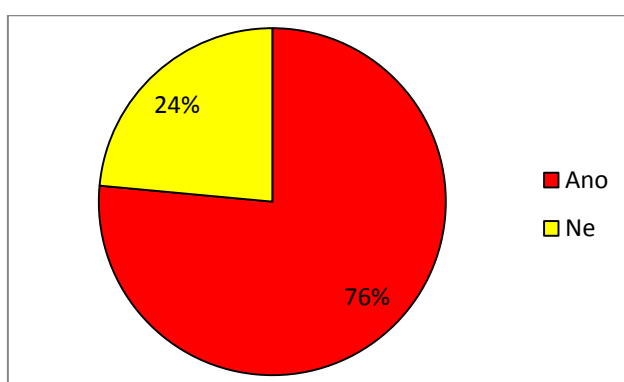

Myslíš si, že většina tvých učitelů chtěla být učiteli už na základce?

2. stupeň

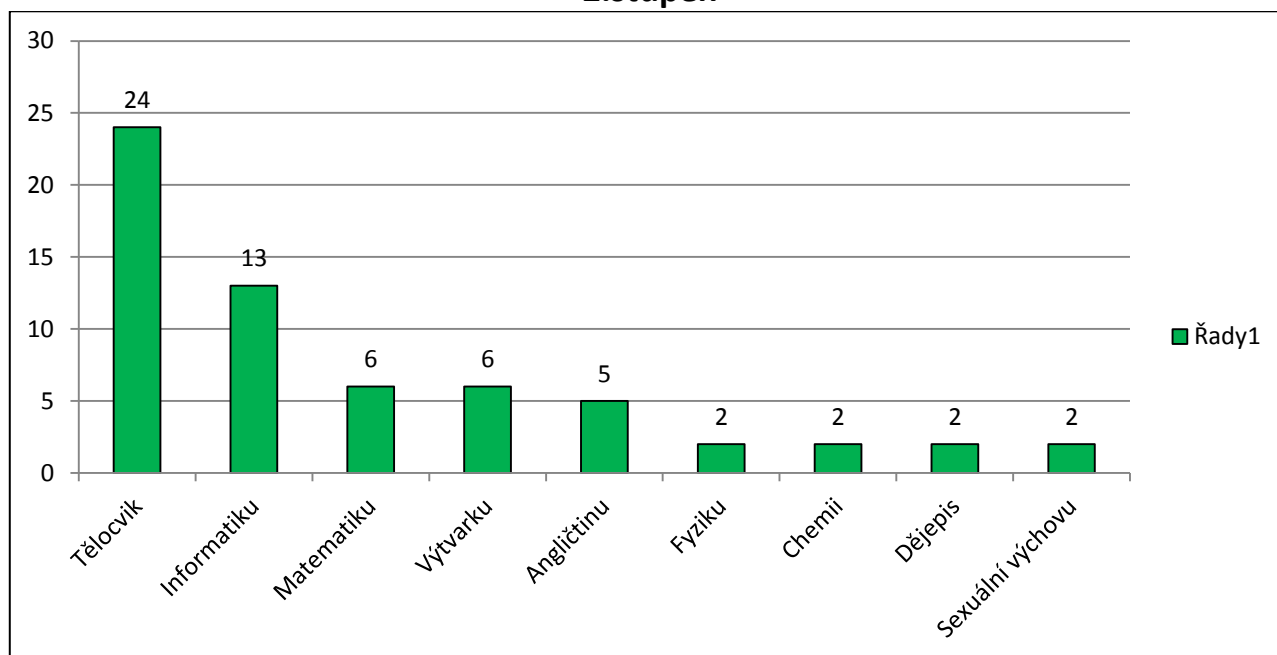

1. stupeň

Zeptali jsme se i učitelů, jestli chtěli být v dětství učiteli – a jak to dopadlo? 6x ANO a 11x NE. Jak to tak vypadá, představy o budoucím povolání se během let mění, a tak abyste se zrovna vy, co učiteli být nechcete, jednou v nějaké škole nezlobili s nezbednými žáky!

**Jaké předměty bys učil (učila)?
2.stupeň**

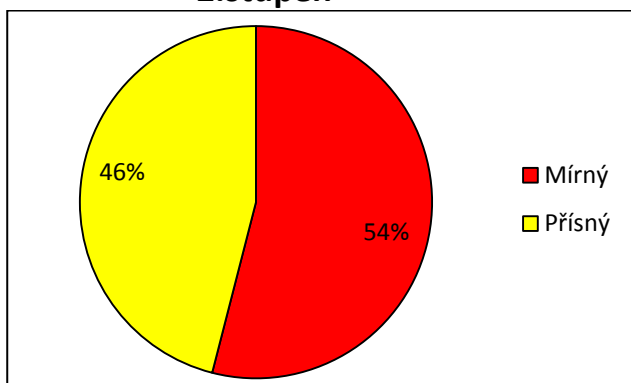

1.stupeň

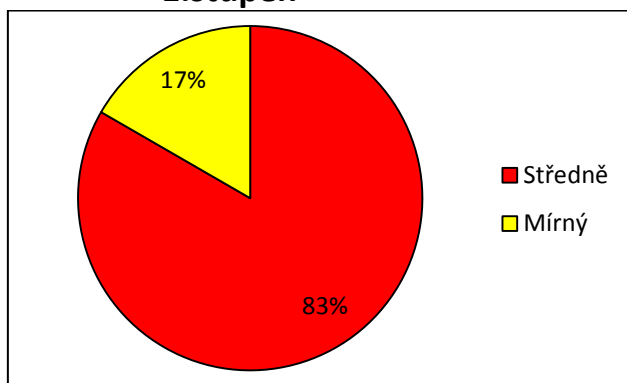
Odpovědi žáků byly prostší – o vlasek vyhrála matematika před tělocvikem. Naše menší děti zkrátka rádi počítají a cvičí.

Byl bys přísný, nebo mírný učitel? Byla bys přísná, nebo mírná učitelka?

2.stupeň

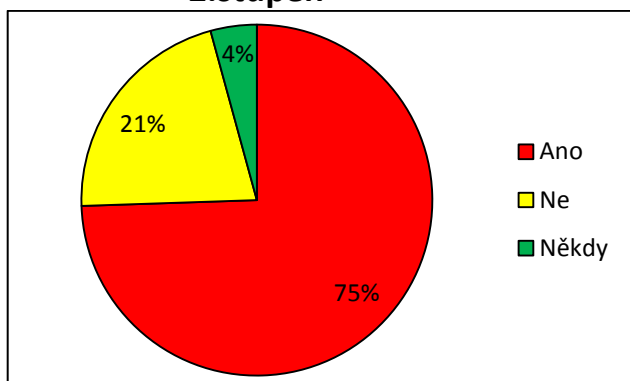

1.stupeň

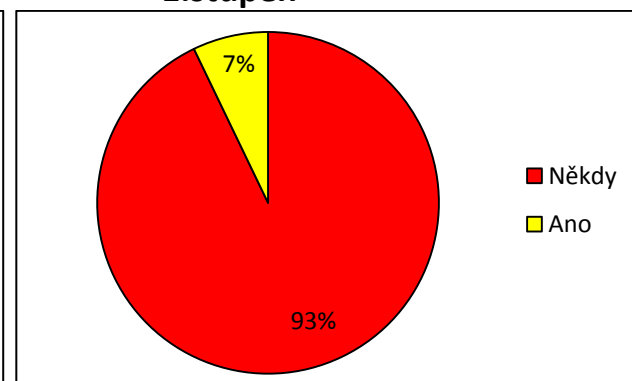

Hrál (hrála) bys v hodinách s žáky hry?

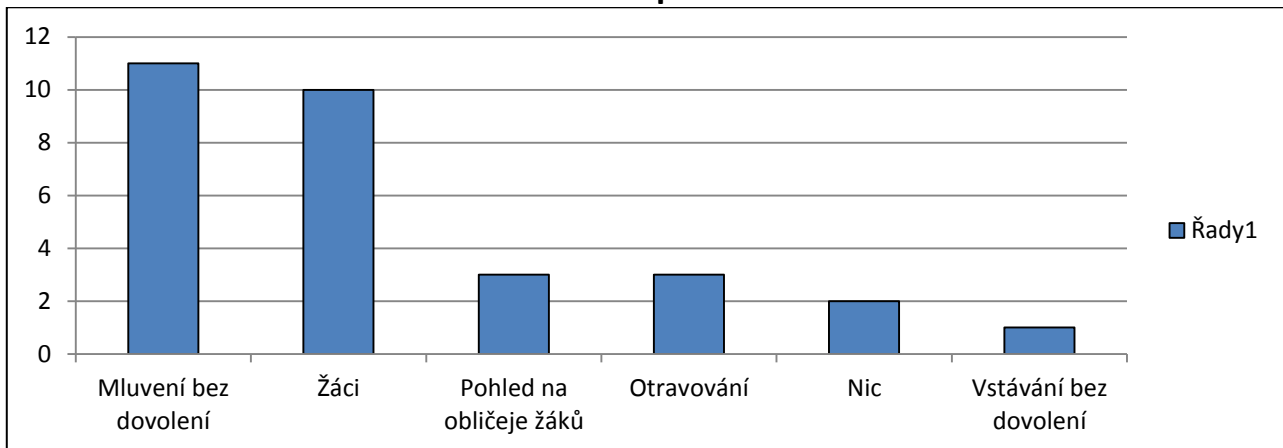
2.stupeň

1.stupeň

Co by tě v hodinách nejvíc štvalo? 2.stupeň

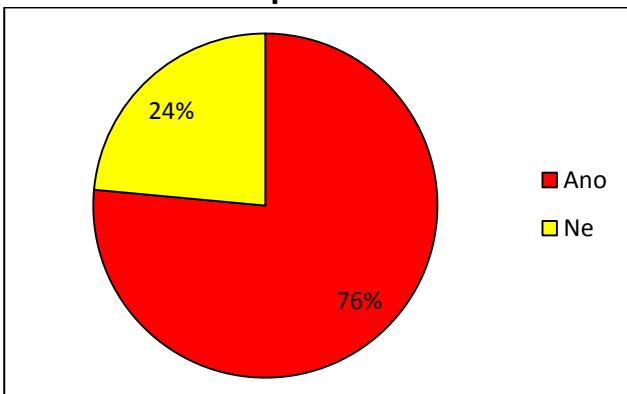

1.stupeň

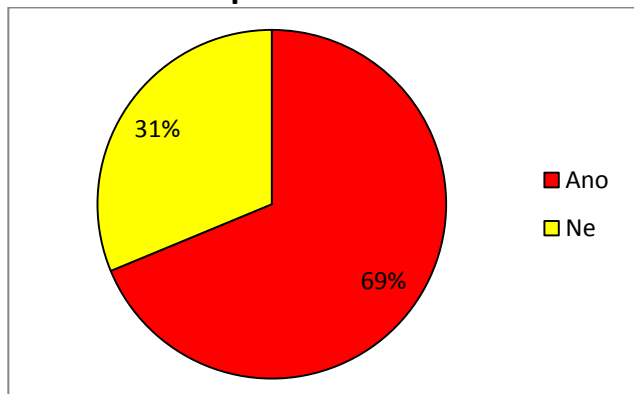
Kdyby v hodinách nedávali pozor (2/3 odpovědí) a posílali si psaníčka (1/3 odpovědí).

Dával (dávala) bys poznámky?

2.stupeň

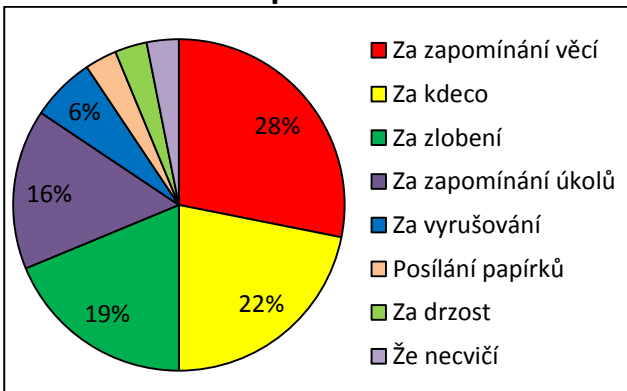

1.stupeň

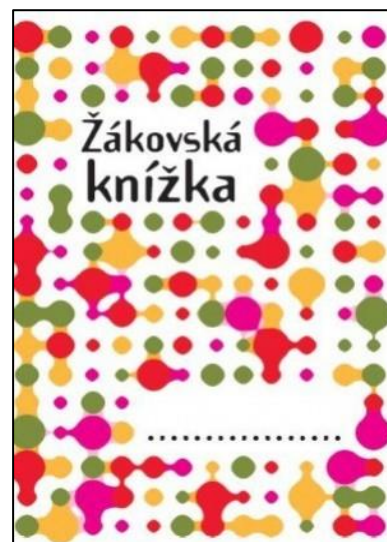
Za co asi nejvíc?

2.stupeň

1.stupeň

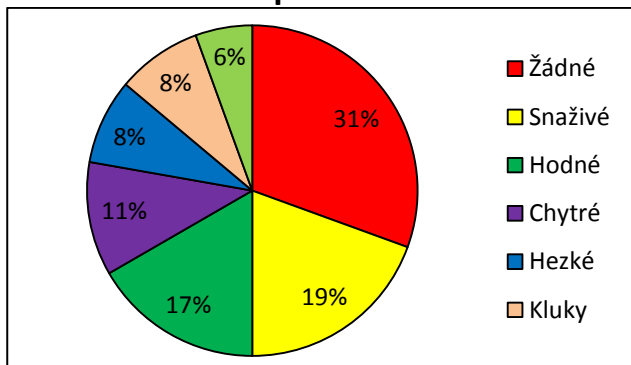
Za to, že nešli do družiny (100%).

ROZHOVORY A ANKETY

Jaké žáky bys měl rád (měla ráda)?

2.stupeň

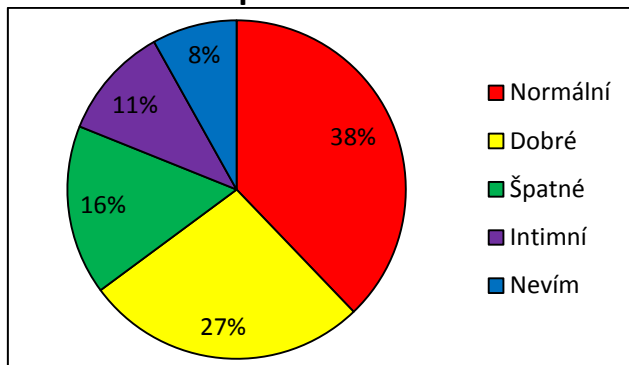

1.stupeň

Hodné a poslušné (100%).

Otázka na tělo: Jaké je to mezi tebou a tvými učiteli?

2.stupeň

1.stupeň

Dobré (100%).

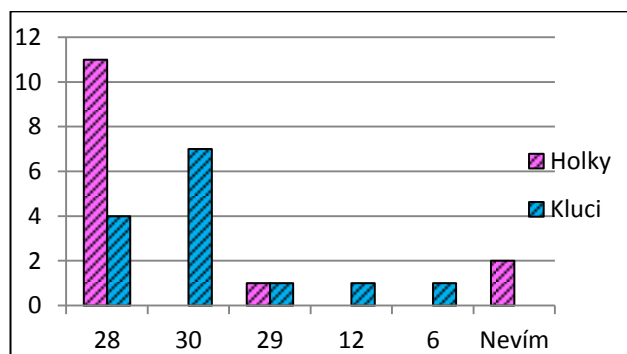
Viktorie Kalovská, 7.A, Vítězslav Jurkovič, 7.B, Ondřej Chytrý, 6.B, Eliška Sázavská, 5.B

Obr.:v-papir.cz

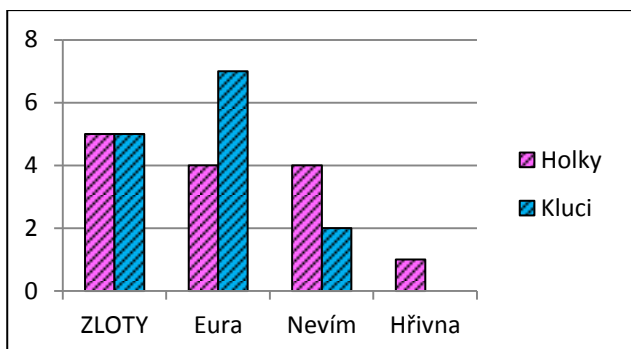
HOLKY VERSUS KLUCI

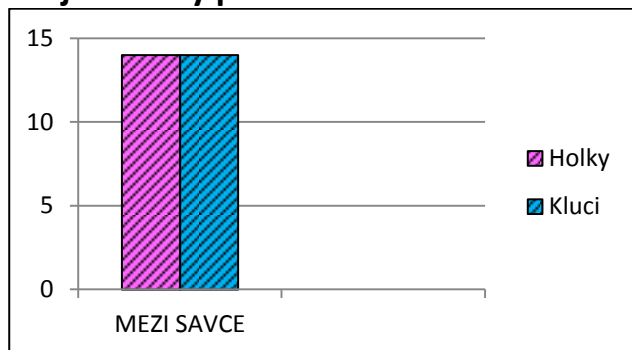
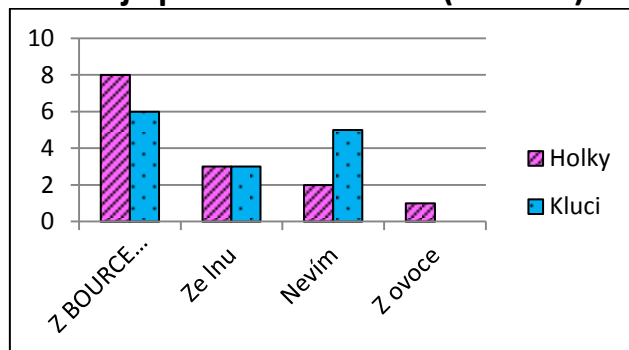
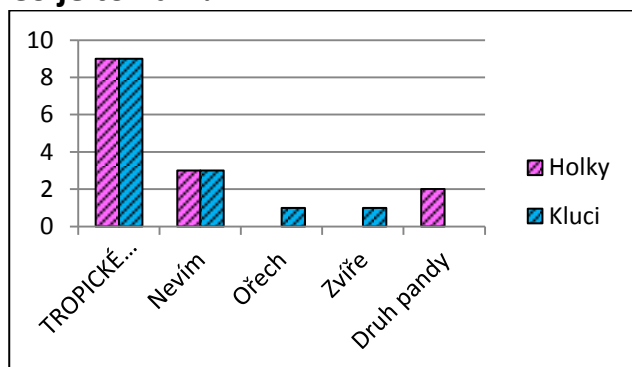
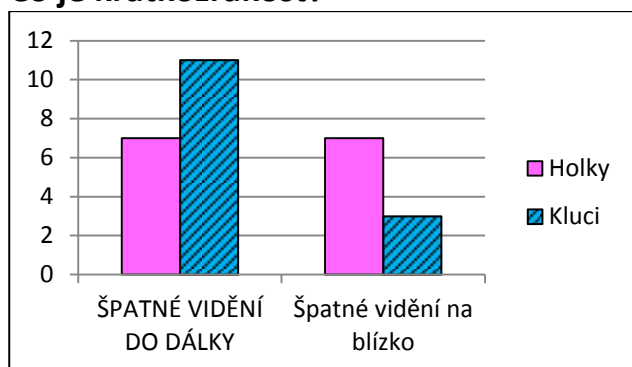
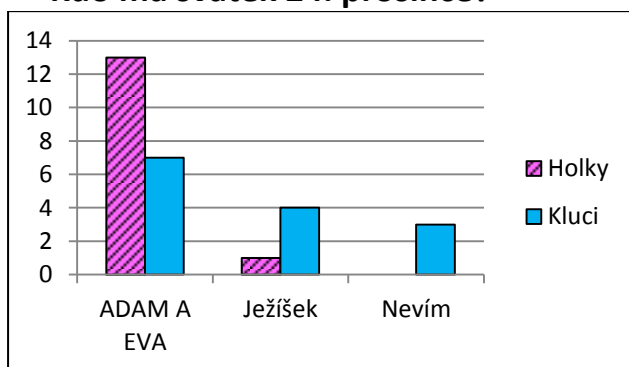
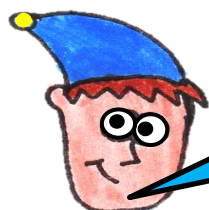
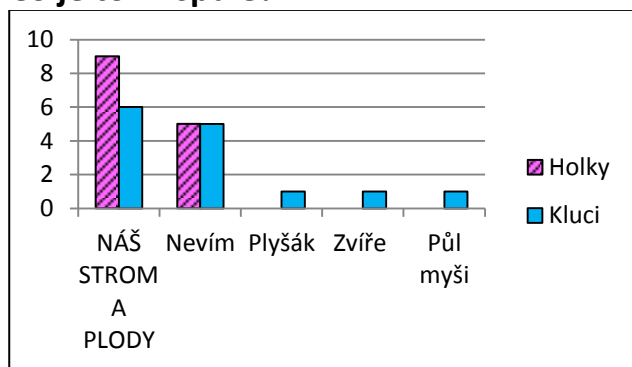
Následuje náš pravidelný souboj mezi holkami a kluky, naše variace na známý televizní pořad. Jak to dopadlo tentokrát? Můžete poměřit svoje vědomosti a třeba přistě posílit svůj tým.

Jak často je úplněk? (Po 28 dnech.)

Jaká měna je v Polsku?

Do jaké třídy patří delfíni?

Z čeho je přírodní hedvábí? (Z kukel.)

Co je to kaki?

Co je krátkozrakost?

Kdo má svátek 24. prosince?

Co je to mišpule?

Tentokrát byly lepší holky – 4x vyhrály a 3x remizovaly, kluci je triumfovali jen jedenkrát. Celkové letošní skóre je 1:0 pro holky. (minule byla remíza). Kluci, snažte se!

Andrea Plačková, 9.A, foto: wlczpolske.pl, sbecedazahrady.dama.cz, mlsanicko.cz

REDAKCE DOPORUČUJE

KE ČTENÍ: DELTORA 2.DÍL

Lief a Barda pokračují ve svém nebezpečném putování s novou společnicí Jasmínou. Společně pátrají po ukradených drahokamech z Kouzelného pásu Deltory. Již se jim podařilo najít zlatý topas z Lesů hrůzovlády. Aby však mohli svou zemi osvobodit od nadvlády Pána stínů, musejí získat zpět všech sedm drahých kamenů. Druhý kámen střeží hrozivý strážce u Jezera prokletí, které začarovala zlá a mocná čarodějka Thegan. Tento díl je o něco mírnější než předchozí, ale stále si zachovává svou mírnou brutalitu.

Vítězslav Jurkovič, 7.B

a Ondřej Chytrý, 6.B

Obr.: daemon.cz

K HRANÍ NA PC: TANKY ONLINE

Hra Tanky online potřebuje připojení k internetu a Adobe Flash Player. Hra se odehrává ve smyšleném světě, kde proti sobě bojujete tanky s dalšími hráči. Svůj tank můžete vylepšovat za peníze získané v bitvách, například můžete měnit hlavňe a podvozky. Svoje peníze si můžete dokupovat za reálné, ale pokud nechcete, nemusíte. Rozdíl mezi platícími a neplatícími hráči je minimální. Ovládání je velmi jednoduché a grafika povedená. Minus je, že se nejprve potřebujete zacvičit v ovládání.

Vítězslav Jurkovič, 7.B a Ondřej Chytrý, 6.B

Obr.: tankionline.com

JAK JSME SI UŽÍVALI VÁNOCE A PRÁZDNINY

MOJE VÁNOCE 2014

Mám moc ráda Vánoce a také období před nimi, kdy pečeme cukroví, zdobíme dům, chystáme dárky pro své nejbližší a těšíme se na Štědrý den.

O víkendu před Vánocemi jsem s rodiči navštívila vánoční výstavu v Letohrádku Mitrovských v Brně. Prohlédli jsme si tam krásné betlémy z různých materiálů. Potom jsme si na vánočním trhu na náměstí Svobody dali pečené kaštany a trdelník, prohlédli jsme si velký dřevěný betlém a užívali jsme si vánoční atmosféry. S tátou jsme vystoupali 173 schodů na vyhlídku z radniční věže a prohlédli si z výšky vánočně osvětlené Brno.

Den před Štědrým dnem jsme vyzdobili obývací pokoj betlémem z chvojí, keramiky a perníčků. Večer jsme nastavili vánoční stromeček. Přes den jsem se dívala na pohádky a těšila se na večer. Na večeri jsme měli podle tradice rybí polévku a smaženého kapra s bramborovým salátem. Pak jsme se šli s tátou projít, aby maminka a bratr mohli připravit vše další.

Po návratu mě čekalo pod stromečkem překvapení. Dostala jsem monitor k PC, MP3 přehrávač, měkký svetr, koberec a další dárky. Vánoce jsem si velice užila.

Valerie Kocianová, 6.A

MOJE VÁNOČNÍ PRÁZDNINY

Pro mě je vánoční atmosféra něco krásného. Představuji si ji jako vůni perníčků nebo vanilkových rohlíčků, melodii koled a čerstvě napadlý sníh. A teď vám povím, co se u nás dělo o letošních vánočních prázdninách a jestli byla o Vánocích atmosféra taková, jakou si představuji.

Když začaly vánoční prázdniny, tak jsme každý den s mamkou pekly cukroví. Byla to zábava a napekly jsme asi 20 druhů. Často jsme se doma dívali na pohádky a každý den jsme chodili na procházku. Byli jsme se podívat i na vánočních trzích, kde jsme si dali trdelník a punč. Jako vánoční stromeček jsme si koupili jedličku.

Stromeček zdobíme 23. prosince večer. Když jedou rodiče koupit kapra, nikdy s nimi nejezdím, protože nemám ráda, když ho zabíjí. Na Štědrý den jezdíme na procházku do obory. Večer si rozdáme dárky a navečeříme se. Další dny navštěvujeme příbuzné. Na silvestra se vždy díváme na televizi, hrajeme hry a jíme různé dobroty. Letošní Vánoce byly taky takové a opět se vydařily.

G. Bartoňková, 6.B

NEJKRÁSNĚJŠÍ SVÁTKY V ROCE

Začaly vánoční prázdniny a sníh nikde. Čtyři dny před Vánocemi jsem dostala svůj předčasný, ale zato ten nejlepší dárek. Byl to malý pejsek, který se jmenuje Bertíček. Velice si mě oblíbil a od začátku se ode mě nehne ani na krok, je to prima kamarád.

Na Štědrý den jsme s Bertíčkovou pomocí nazdobili stromeček. Když maminka s babičkou chystaly na večeři kapra a salát, tak jsme jim s Bertíčkem hezky pomáhali. Můj pejsek mi letos vyplnil dlouhé chvíle čekání na večer.

Když nastal ten správný čas, oblékli jsme se do slavnostního, prostřeli štědrovečerní stůl a začali večeřet. Tatínek měl velký hlad, a tak si pořád přidával a zdržoval. Konečně zazvonil zvoneček a mohli jsme si jít rozdávat dárky.

Už jsem žádný dárek nečekala, protože jsem měla Bertíčka, ale přesto jsem jich našla pod stromečkem spoustu, i Bertíček si našel ten svůj. Byl to moc krásný večer, který jsme si všichni společně moc užili.

Katka Pechová, 6.B

MŮJ ŠTĚDRÝ DEN

Na Štědrý den jsem po probuzení šel do kuchyně ujídat cukroví. Pak jsem se nasnídal, tedy spíš už naobědval.

Odpoledne jsme se šli s rodinou projít a zapálit svíčku na hřbitově. Když jsme přišli domů, hrál jsem si s bráchou a bohužel jsem z toho vyšel na modro - tedy moje oko. Udělal se mi monokl a tím jsem provedl vánoční výzdobu i sebe samého. Moc klidné Vánoce to tedy nebyly, spíš rušné.

Ježíšek letos přišel až po deváté (někde si asi udělal pauzu), byl jsem ale spokojen. Dostal jsem dva filmy na DVD, tričko s dlouhým rukávem, mikinu a voňavku. Potom jsem se díval na pohádky a šel spát.

Lukáš Maňák, 6.B

PRŮBĚH VÁNOC

Na Štědrý den jsme měli na snídani vánočku a na oběd čočkovou polévku. Od té doby jsme drželi půst až do večera. Před večeří jsme šli na procházku na hřbitov a po návratu jsem se díval na Tři bratry. Máma a sestra Katka šly udělat na večeři smaženého kapra s bramborovým salátem, já si ho dal jen s bramborami.

Po večeří jsme mlsali cukroví a každý si rozkrojil jablíčko (to je tradice). Ježíšek zatím přivezl pod stromeček dárečky, zazvonil na zvonec a my šli ke stromečku.

U nás to probíhá tak, že dárky rozdávám já - čtu jmenovky a dám dárek tomu, komu patří. Dostal jsem kvadrokoptéru, pyžamo, tričko, zámek na kolo a u babičky baterku.

Ondřej Klíč, 6.A

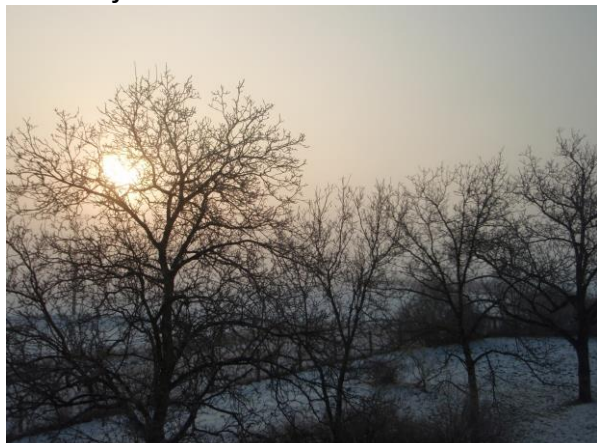
VÁNOČNÍ BOBOVÁNÍ

Byl pěkný slunečný den vánočních prázdnin, a proto jsme se s rodiči, bráchou a psem rozhodli podniknout výlet okolo Omic. Cílem bylo najít kešky, podepsat se a možná v nich i něco vyměnit. Kolem Omic jsou všude, tak jsme vybrali jednu z lesních cest a vydali se do přírody.

Ze začátku byla cesta pěkná, ale asi ve třetině jsme narazili na popadané stromy. Já, brácha a pes jsme to pojali jako překážkovou dráhu a prolézali jsme mezi větvemi a pod kmeny. Rodiče to raději obešli.

Za překážkou jsme se všichni zase potkali a hledali kešku, která měla být u velikého dubu. Po jejím nalezení jsme se podepsali, vyfotili a pomalu jsme se vraceli domů na teplý čaj.

Cestou jsem potkal kamaráda, se kterým jsme se domluvili, že si ještě půjdeme zabobovat. Vyrázili jsme na malý kopeček, pokrytý trochou sněhu. Boby jsem měl jen já, ostatní měli lopaty. Tak jsem jel první. Jenže na svahu nebyla jen tráva, ale i kameny a já jsem na jeden najel. Vypadl jsem z bobů a narazil si zadek. Až jsme se vyřádili, spíš na trávě než na sněhu, rozešli jsme se domů.

Po návratu mamka zjistila, že mám roztržené oteplováky a trenky. Při zašívání jsem jí musel pomáhat a ještě týden jsem si nemohl bez bolesti sednout.

Ondřej Chytrý, 6.B

MŮJ SILVESTR

Ráno jsem se probudil a už jsem se těšil na večer, protože k nám přijdou kamarádi ze sousední ulice.

Když se večer blížil, šla maminka ještě přikoupit brambůrky, sladkosti, šampusy a jiné dobroty. My jsme zatím uklízeli svoje pokoje.

Najednou zazvonil zvonek a my jsme seběhli dolů otevřít kamarádům. Když už jsme byli zase nahoře, Vojta, jeden z kamarádů, vytáhl z batohu hru, která se jmenovala „Hra o trůny“.

Zalíbila se nám tak, že jsme ji hráli skoro až do půlnoci. Dvě minuty před půlnocí nás rodiče zavolali a přesně ve 12 hodin jsme bouchli šampusy.

Potom jsme si šli k vodojemu ťuknout se sousedy. Ostatní děti tam měly praskací kuličky, a tak jsme si užili hodně zábavy.

Pak jsme se vrátili domů a pokračovali v hraní. Kamarádi odešli až o půl druhé ráno. Silvestr jsem si hodně užil.

Martin Zoubek, 6.A

JAK JSEM VAŘIL

V pondělí, když se šlo poprvé po vánočních prázdninách do školy, jsme byli s bratrem nemocní. Byli jsme sami doma a museli jsme si udělat oběd. Domluvili jsme se, že uvařím na pánvi knedlík s masem a vejci. Všechno jsem si nachystal a na kredenci jsem si vzal olej, co tam ležel.

Když jsem trochu oleje nalil na pánev, zjistil jsem, že divně smrdí. Podíval jsem se na flašku od oleje, bylo na ní napsáno: OCET. Tak jsem ocet z pánve vylil a pánev umyl. Našel jsem

jinou flašku. Naštěstí to už byl opravdu olej. Zapálil jsem plyňák a vaření mi šlo jako po másle.

Problém nastal až u vajíček. Ta byla pořád tekutá. Až po chvíli jsem zjistil, že jsem oheň pod pánví nějak uhasil, a že už nějakou dobu vařím na plynu bez ohně. Podle toho to taky v kuchyni smrdělo. Rychle jsem oběd dovařil, abychom se konečně najedli. Jídlo nebylo špatné, jen trochu nedovařené.

Jakub Perna, 6.B

Obr. a foto: Lenka Prokešová, 9.B, Aleš Kadlec, klipart

POHLED Z OKNA

Každé ráno usedám ke svému psacímu stolu. Většinou se jako první podívám ven z mého střešního okna.

Na jaře a v létě můj výhled z okna zakrývají dva stromy. Rostou ze sousedovy zahrady a jsou opravdu vysoké. I přes ně ale něco vidím. Příroda bývá od jara krásně zbarvená. Všude poletují motýlci a včelky. Na zahradách rostou jahody, maliny a okrasné květiny. Všude je slyšet smích a radost. V létě jsou nedaleko našeho domu občas pořádány různé koncerty,

jejichž zvuk je slyšet až u mě v pokoji. Na podzim chodí děti na kopec, kde pouštějí draky. Po polích jezdí kombajny a sklízí obilí. Někdy spatřím také srnky, které se na poli pasou. Pod kopcem jsou stáje, před kterými se zase často pasou koně.

S přicházející zimou zmizí listí ze stromů a já mám konečně mnohem lepší výhled než doposud. Celá krajina je však v zimě pochmurnější. U stájí už koně nepobíhají, na loukách už srnky nevidám.

Děti přestaly pouštět draky a většina lidí je zalezlá v teple domova. Po ulici, na kterou konečně vidím, skoro nikdo nechodí.

Na holých stromech mohu pozorovat ptáčky, jak se krmí pracně sehnány kousky potravy. Jsou v podstatě jedinou známkou života v zimě tady u nás, na vesnici.

Někdy také slýchávám auta a vidím blikat majáky hasičských vozů a sanitek. Nejvíce však slyším kostel, který každou čtvrt hodinu zvoní. V létě sice zvoní také, v zimě se však hluboký hlas zvonu rozléhá mnohem více. Vše je večer kvůli němu strašidelnější.

Kolem Vánoc jsou zahrady a ulice kolem ozdobeny různě blikajícími světýlky a dekoracemi. Občas slyším hrát koledy z ostatních domů. Je to pěkné. Z mého okna toho vidím hodně i na silvestra. Slýchávám fanfáry na oslavu Nového roku a vidím prskavky, ohňostroje a balóny štěstí, které většinou někdo na silvestra vypouští.

Ale nejenom silvestrovská noc je krásná. Mám ráda jasné noci, když hvězdy nádherně ozařují celý můj pokoj a já mohu pozorovat všelijaká souhvězdí. Za úplňku svítí měsíc více než pouliční lampa a já mám pocit, jako bych měla v pokoji rozsvíceno. Celá noc je tak mnohem příjemnější.

Pohled z mého okna je nejhezčí, když o Vánocích otevřu okno a vítr do pokoje zaneše tu správnou vánoční atmosféru. Vždy si uvědomím, že i když výhled z mého okna není nejkrásnější, mohu být ráda, že alespoň nějaký výhled mám.

Lucie Svobodová, 9.A

Bydlím v hotelu Grandezza na ulici Via Rusciano v samotném centru toskánské metropole Florencie. V tom pokoji je skvělý výhled na vždy rušné náměstí, které leží přímo naproti hotelu.

Na tomto podle mě až příliš živém místě se vždy najde něco, co upoutá mou pozornost. I přesto, že je zde horko jako na Sahaře, je Florencie plná turistů a toto náměstí jako by spojovalo jejich cesty v tomto městě.

Jak se tak dívám z okna svého pokoje, zdá se mi, že turistická sezóna nikdy nebyla tak úspěšná jako toto léto. A pohled z mého pokoje mi poskytoval výborný výhled na celé to pozoruhodné dění.

Najdou se tam turisté snad ze všech koutů světa. Vidím pětičlennou skupinu muslimek, zahalených ve svých burkách, které obklíčily stánek s rybami a usilovně bojují o lepší cenu. Za nimi stojí urostlý muž, který na ně se zaujetím dohlíží. Asi je to jejich manžel. Chudák.

Zabrousím pohledem ke dvěma italským policistům v neprůstřelných vestách a s barettami u pasu. Pomáhají dvojici amerických turistů – obézní mladíci s tričky „I love New York“ a s kšiltovkami se znakem jejich oblíbeného basketbalového týmu.

Pochybuji, že si všimli, že už nejsou v USA. Malý italský policista ukazuje Američanovi prstem směrem nahoru na konec náměstí a pak na ulici vlevo. Asi hledají McDonald's. Mladíci se pak vydají skrze nekonečné davy lidí přímo k svému cíli.

Náhle ucítím lehký, ale přesto osvěžující vánek, který jistě ocení i dělníci, kteří opravují kamennou dlažbu téměř uprostřed náměstí. Za nimi stojí nejkrásnější fontána v celé Florencii. Kolem dělníků procházejí tři lidé s ponožkami v sandálech a s řízky v rukách. Češi jsou tady. Zavírám okno.

I přes některá nepříliš příjemná překvapení, která na náměstí vidím, se vždy rád k oknu vracím a užívám si pohled na jedno z nejhezčích a nejrušnějších měst světa.

Robert Hartmann, 9.A

Sedím ve školní lavici a tiše hledím z okna. Právě máme češtinu, ale poučný výklad naší češtinářky moc neposlouchám, vlastně vůbec. Jak by zase řekli rodiče, jde mi to jedním uchem dovnitř a druhým ven.

Nechápu, jak se někdo může soustředit na rozbor souvětí, když svět venku je tak okouzlující. Však co jiného by mělo být inspirací mnoha básníků, malířů a dalších umělců než to, co vidí z okna od svého psacího stolu, či svého plátna?

Pohled ven, do atrie naší školy, jako by mě přenesl do jiného světa. Přemýšlím, jaký je asi život sýkorek, které tak bezstarostně poletují, zobou plody z keřů a někdy, jako by nám chtěly zpříjemnit naši dlouhou chvíli ve škole, i zazpívají.

Občas zahlédnu, jak po větvích obratně šplhají veverky. V životě nezapomenu, jak v šesté třídě v hodině matematiky skočila jedna veverka na parapet okna. Celá třída s úžasem pozorovala, jak si pečlivě „umývala“ přední tlapy.

„Andreo!“ rozzlobený hlas naší češtinářky mě rychle vrací do reality. Dívám se na spolužáky s nadějí, že zjistím, na co se mě paní učitelka ptala, nebo alespoň co děláme za cvičení. Češtinářka vzdychla a zopakovala otázku, na níž jsem po chvíli, naštěstí správně, odpověděla. Najednou něco venku opět upoutalo mou pozornost. A nejen mou. I ostatní spolužáci se se zájmem dívali z okna. Byla to srnka, která vesele pobíhala ve školním areálu. Ach, jak já jí závidím tu bezstarostnost, se kterou se pase pod vrbou! Z mých myšlenek mě vytrhne zvonění. Když jsem další hodinu hledala očima srnku, nebyla tam.

Přestože jsem tam srnku už nikdy neviděla, můj zvyk dívat se z okna mi zůstal. Často i při písemce pohlédnu ven. Spolužáci na mě házejí pohledy, jako by říkali: „To v tom okně hledáš správné odpovědi?“ Já se však jen usměju a v duchu si řeknu: „A co když ano? Kdo ví...“

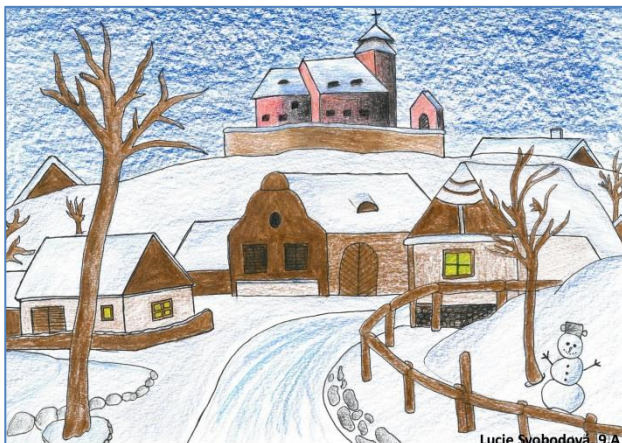
Andrea Plačková, 9.A

Obr: wikipedia.org, Vítězslav Jurkovič,
toskansko.ikn.cz, klipart

LADOVSKÁ ZIMA

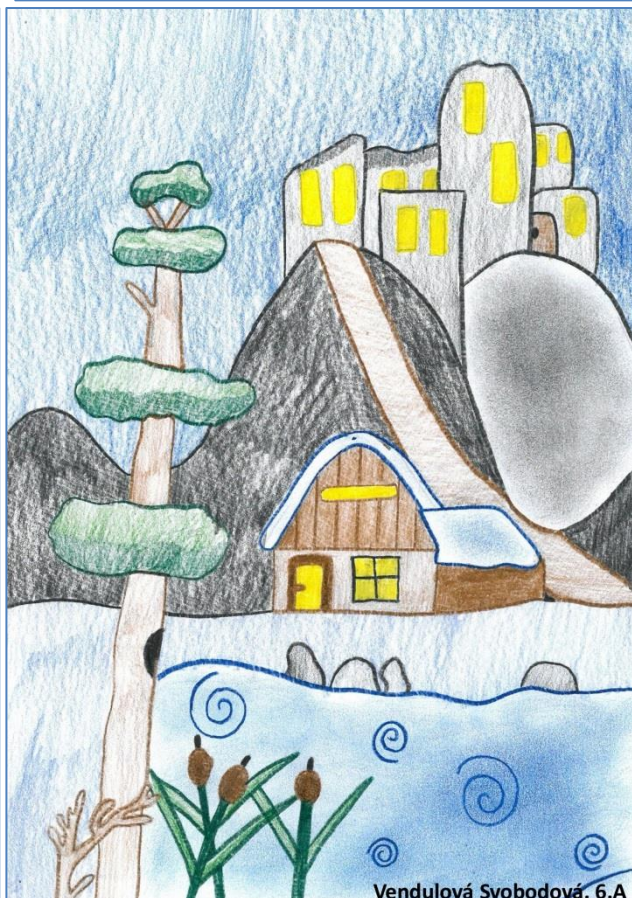
Dorotka Záleská, 9.A

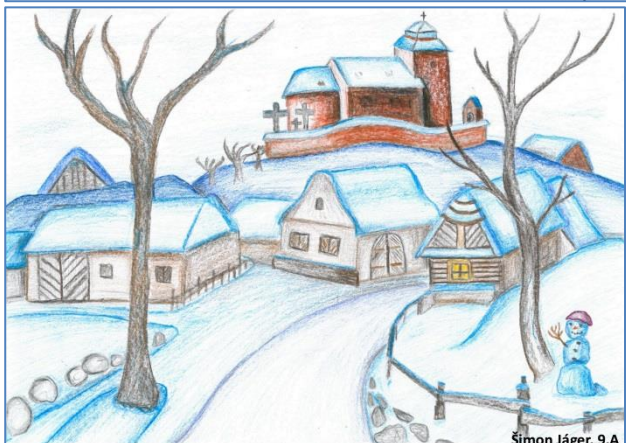
Lucie Svobodová, 9.A

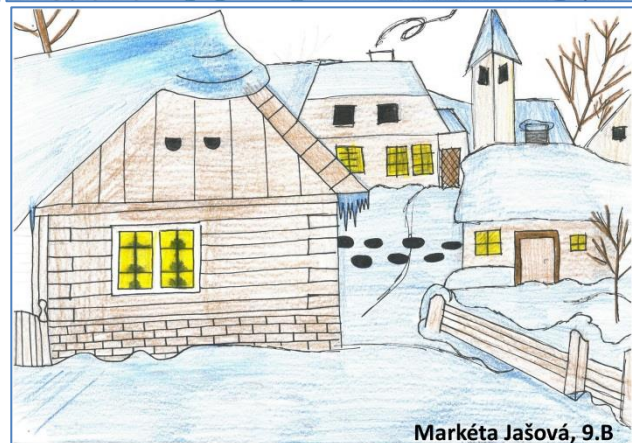
Martin Zoubek, 6.A

Vendulová Svobodová, 6.A

Šimon Jäger, 9.A

Markéta Jašová, 9.B

ANDĚLÉ A KLAUNI

Kateřina Švestková, 7.A

Barbora Daňková, 7.A

Nikola Vláčilová, 7.A

Valerie Kocianová, 6.A

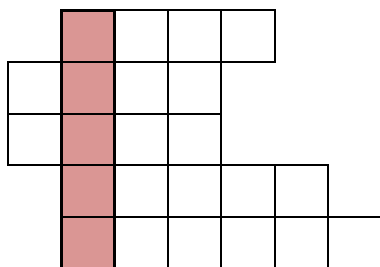

Sylvie Dlapková, 6.A

V hodinách výtvarné výchovy s paní učitelkou Sázavskou nakreslili žáci 6., 7. a 9.ročníku

PRO CHYTRÉ HLAVIČKY

Jeden tramp pověsil na svou chatrč ceduli s nápisem: PRODÁM KYTARU.
Jeho soused pod to připsal: „..... (tajenka)!“

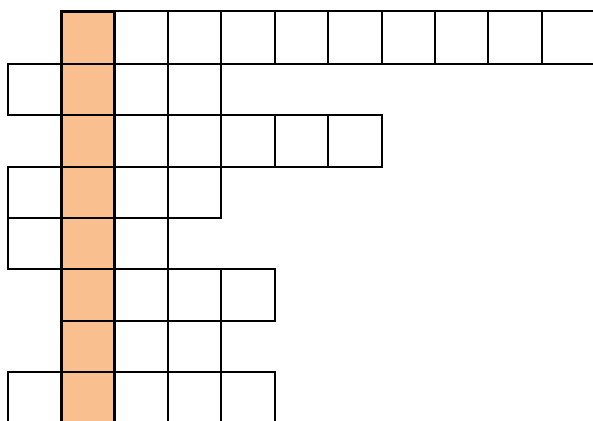
Noční pták
Produkt ze slunečnic
Černý nápoj
Hmyz vyrábějící med
Třetí největší světadíl

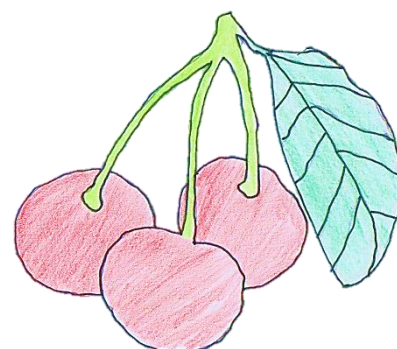
Jedna kamarádka povídá druhé: „Manžel mi dal kreditku, pojd' nakupovat!“

„A pin dal?“

„Ne, (tajenka).“

Den narození
Opak pravého
Měna
Člověk - 1.p., mn.č.
3.os., mn. č, žen. rodu
Příkrývka
Možná
Část větvy

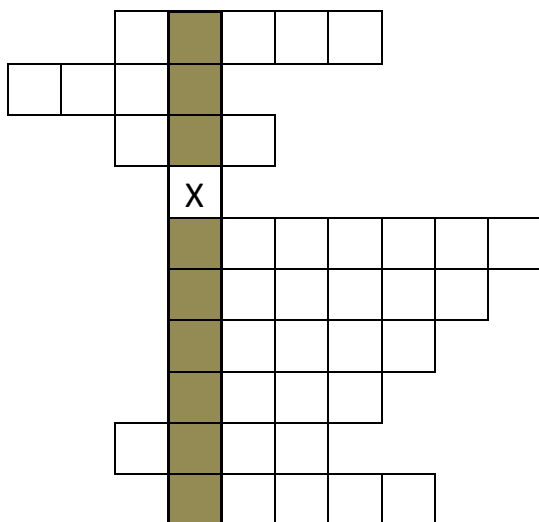

„Pepíčku, jak poznáš třešeň od jabloně?“

„Podle plodů.“

„A když plody ještě nemají?“

„..... (tajenka).“

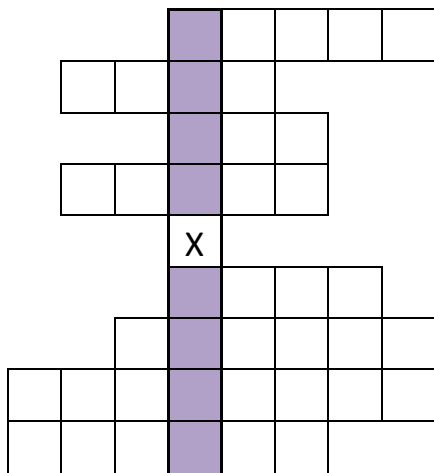
Bezprávný člověk
Velký vodní tok
Orgán zraku

Maličký Josef
Pevnina uprostřed moře
Malá kulatá luskovina
Okrasná část rostliny
Část zimního oblečení
Produkt od krávy

ZÁBAVA

Paní učitelka se ptá dětí: „Jestlipak víte, který velký muž se narodil v našem městě?“
A Pepíček na to: „Myslím, že žádný. Pokud vím, tak se u nás rodí je samé
..... (tajenka).“

Hlavní město Ruska
Dopravní prostředek
Král zvířat
Největší ostrov Řecka

Praotec
Předpověď budoucnosti
Jedenáctý měsíc v roce
Hra s kostkami

„Chlapče, jak se jmenuješ?“

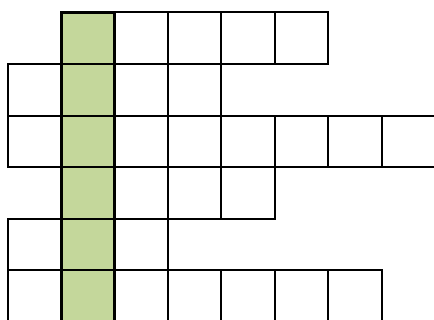
„Po tátovi.“

„A jak se jmenuje táta?“

„Stejně jako já.“

„A jak se jmenujete vy oba?“

„..... (tajenka).“

Opak slaného
Táta
Zdobené vánoční cukroví
Roční období
Výraz pro souhlas
Psí vlastnost - ... pánovi

Markéta Prudilová, 7.B

Obr: Viktorie Kalovská, 7.A, Ondřej Chytrý, 6.B, Eliška Sázavská, 5.B, Terezie Vašulínová, 7.B,

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

„Mladý muži, máte štěstí. Nikdy
nebudete vědět, co je to nemoc.“
„To jste mě, paní věštyně,
nepotěšila, jí totiž již třetím
rokem studuji medicínu.“

Říká Hurvínek Máničke:
„Máni, když piju kakao, tak
mě píchá v oku!“
Mánička odpoví: „Tak si zkus
vyndat brčko!“

Na místo zásahu u obrovského požáru se sjely profesionální hasičské sbory z širokého okolí. Žár je ale tak velký, že se hasiči ani nemohou dostat k plamenům tak blízko, aby mohli použít stříkačky. Najednou mezi nimi projede staré hasičské auto s dobrovolnými hasiči, ve vražedném žáru vyskáčou ven, postříkají se vodou a začnou hasit.

O týden později jsou vyznamenáni za hrdinství a při převzetí peněžní odměny se starosta ptá, co s penězi udělají. Hasiči se usmějí: „No, ze všeho nejdřív necháme opravit na našem autě brzdy.“

Holčička škemrá: „Tatínku, já bych chtěla na Vánoce pejska.“

Tatínek: „Nevymejšlej si, bude kapr jako vždycky.“

Otec – časově vytížený podnikatel se vrací domů a tam nachází cedulku:

Prosím Tě, vyzvedni dnes v 17.00 syna ze školky.

PS: Školka je naproti v tom žlutém domě a syn tě pozná sám.

Úřednice chtějí pozlobit svého kolegu, jemuž schází smysl pro humor. Do zásuvky jeho psacího stolu vloží obálku naplněnou slámou.

Kolega přijde do práce, otevře šuplík, podívá se do obálky a ptá se, aniž by hnul brvou: „Milé kolegyně, která z vás si u mě schovala svačinu?“

Nedávno jsem strašně potřeboval na pár dní vypadnout z práce, ale věděl jsem, že šéf mi volno jen tak nedá. A tak mě napadlo, že kdybych ze sebe udělal blázna, tak mě na pár dní pustí.

Po příchodu do práce jsem se zavěsil pod strop a začal vydávat podivné zvuky. Má kolegyně blondýna se na mě udiveně dívala a pak se zeptala, co proboha dělám na tom stropě.

Vysvětlil jsem jí, že představuji žárovku, aby si šéf myslel, že jsem se zbláznil a pustil mě na pár dní domů oddychnout si od práce.

Po několika minutách se u nás v kanceláři šéf skutečně objevil. Podíval se na mě, jak visím pod stropem, a zeptal se, co tam proboha dělám. Řekl jsem mu, že jsem se stal žárovkou. Odpověděl, že jsem očividně přepracovaný a že si mám jít na pár dní domů odpočinout. Seskočil jsem dolů a spokojeně odcházel domů.

Moje spolupracovnice blondýnka se ovšem vydala za mnou. Šéf ji zastavil a zeptal se jí: „A kam jdete vy?“

Odpověděla mu: „Jdu domů taky. Přece nebudu pracovat potmě!“

REDAKCE ŘEŠENÍ

Školní revue je druhá nejlepší v ČR – Vlasta Sokolová, Michaela Bartoňková
a Lucie Svobodová, 9.A

Dýňová slavnost – Kateřina Pechová, 6.B.

Výprava 6.A do pravěku – Josef Martinec, 6.A

Naše škola v ledovém kabátku – Vítězslav Jurkovič, 7.B

Mikulášská nadílka – Andrea Plačková, 9.A

Vánoční dílny – Nikola Bartoňková a Tereza Kazdová, 6.B, Andrea Plačková, 9.A
a Markéta Jašová, 9.B

Projekt Šikovné ručičky – Ondřej Chytrý, 6.B

Výstava o Velké Moravě – Viktorie Kalovská, 7.A

Něco je ve vzduchu – Vít Švestka, 8.tř.

Předvánoční exkurze do Rajhradu – Jiří Vašulín, 8.tř.

Jsi online? – Kateřina Pechová, 6.B

Školou zněly nezvyklé tóny – Jakub Perna, 6.B

Kdo je za vodou? – Michaela Bartoňková a Lucie Svobodová, 9.A,
Markéta Jašová, 9.B

Nácvik polonézy na školní ples – Vlasta Sokolová

Vánoční strom v atriu – Ondřej Chytrý a Kateřina Pechová, 6.B

Sportovní okénko – Viktorie Kalovská, 7.A

Rozhovor s paní učitelkou Benešovou – Michaela Bartoňková a Lucie Svobodová, 9.A

Rozhovor s Alexandrem Baršou – Jiří Vašulín, 8.tř.

Rozhovory s novými redaktory – Terezie Vašulínová 7.B

Jací bychom byli učitelé? – Viktorie Kalovská, 7.A, Vítězslav Jurkovič, 7.B,
Ondřej Chytrý, 6.B, Eliška Sázavská, 5.B

Holky versus kluci – Andrea Plačková, 9.A

Redakce doporučuje – Vítězslav Jurkovič, 7.B, Ondřej Chytrý, 6.B

Jak jsme si užívali Vánoce a prázdniny – žáci 6. ročníku

Pohled z okna – žáci 9. ročníku

Zima ve výtvarné výchově – Eva Sázavská, Vlasta Sokolová

Pro chytré hlavičky – Markéta Prudilová, 7.B

Pár vtipů na závěr – Andrea Plačková, 9.A

Titulní strana – V. Sokolová, Aleš Kadlec

Chyby a překlepy – tiskařský šotek

ŘEŠENÍ KŘÍŽOVEK

„... nepindal.“

... „Sláva!“

„... malé děti.“

... „Tak počkám.“

... „Stejně.“